[2018] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 665

ਪੀ. ਸ਼੍ਰੀਕੁਮਾਰ

ਬਨਾਮ

ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2018 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 408)

19 ਮਾਰਚ, 2018

[ਆਰ. ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇਜੇ.]

ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: 1.482 ਇੱਕੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ - ਕੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ - ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਟਰੱਸਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟਰੱਸਟ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਲਗਭਗ 42 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੜੱਪ ਲਏ। ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਐਫਆਈਆਰ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਖਿਲਾਫ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੈੱਟ 'ਤੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ-ਰੱਖਿਆ: ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਭਾਵੇਂ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਵਾਬੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ: ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਦਾਇਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਐਫਆਈਆਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3

ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਵਿਰੁੱਧ ਜਵਾਬੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਵਿਰੁੱਧ ਜਵਾਬੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਤੀਜਾ, ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਹੁਣ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੋਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਵਿਅਕਤੀਆਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਵਿਅਕਤੀਆਂ) ਦੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਵਿਅਕਤੀਆਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 31, 32, 33, 35, 36] [672- ਜੀ-ਐੱਚ; 673-ਏ-ਸੀ, ਐੱਫ-ਜੀ]

ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (2004) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 292; ਸੁਰੇਂਦਰ ਕੌਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ। & ਹੋਰ (2013) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 148: [2013] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1053 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਜਨਲਾਲ (1992) 1 ਪੂਰਕ ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 335: [1990] 3 ਪੂਰਕ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 259; ਮਧੂ ਲਿਮਯੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1977) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 551: [1978] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 749; ਆਰ.ਪੀ. ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 866: [1960] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 388 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1990] 3 ਸਪੁਰਦਗੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 25 ਪੈਰਾ 26 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਪੀ. ਸ਼੍ਰੀਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

[1978] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 749 ਪੈਰਾ 26 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1960] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 388 ਪੈਰਾ 26 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

(2004) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 292 ਪੈਰਾ 28 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2013] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1053 ਪੈਰਾ 30 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 408।

CRL ਵਿੱਚ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿਖੇ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 27.05.2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। MC. 2007 ਦਾ ਨੰਬਰ 2641।

ਜਯੰਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮਨੋਜ ਵੀ. ਜਾਰਜ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਿਲਪਾ ਲੀਜ਼ਾ ਜਾਰਜ, ਤੌਸੀਫ ਅਹਿਮਦ ਡਾਰ, ਕਮਲੇਂਦਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ 27.05.2014 ਨੂੰ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿਖੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਐਮ.ਸੀ. ਨੰ. 2641 ਆਫ਼ 2007 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. (ਅਨੈਕਸਚਰ II), ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ (ਅਨੈਕਸਚਰ III) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ 2002 ਦੇ ਸੀ.ਸੀ. ਨੰ. 2682 ਆਫ਼ 2002 ਦੇ ਜੇ.ਐਫ.ਸੀ. ਐਮ.-II, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਹਨ।

3. ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥ ਇੱਕ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਤੱਥ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

4. ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਵਿਦਯੋਦਯ ਟਰੱਸਟ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਟਰੱਸਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਜਿਸਦਾ ਦਫਤਰ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਐਸ.ਐਨ. ਜੰਕਸ਼ਨ, ਪਲਰੀਵੱਟਮ ਵਿਖੇ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ ਵਿਦਿਅਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

5. ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਸੀ।

6. 17.10.2001 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 (ਟਰੱਸਟੀ) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 (ਖਜ਼ਾਨਚੀ) ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ (2001 ਦਾ ਸੀਸੀ ਨੰਬਰ 15877) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 (ਅਨੈਕਸਰ-ਪੀ-14) ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

7. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਟਰੱਸਟ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਲਗਭਗ 42 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਇਸਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਢਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇ।

8. ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਆਈਪੀਸੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 408, 409, 420, 467, 468, 473, 477 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 2001 ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 817 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਟਰੱਸਟੀ) ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 406, 409, 465, 467 ਅਤੇ 471 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 (ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 2002 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 5 ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਟਰੱਸਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੈਸੇ ਹੜੱਪਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 (ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ) ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

10. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ 2002 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 2002 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੰਬਰ 166 (ਅਨੁਲੱਗ-ਪੀ-17) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ।

11. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2001 ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 15877 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 2001 ਦੇ 817 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 408, 409, 420, 467, 468, 473, 477 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 06.02.2003 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ (ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2, 3, 4 ਅਤੇ 5 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ 2001 ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 817 (ਅਨੁਲੱਗ-ਪੀ-18) ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

12. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, ਭਾਵ, ਟਰੱਸਟੀ, 06.02.2003 ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ (2004 ਦਾ ਸੀਸੀ ਨੰਬਰ 28) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ 22.07.2004 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ।

13. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2007 ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਐਮ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 2641 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜੇ.ਐਮ.ਐਫ.ਸੀ. II ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ 2002 ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 5 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ।

14. ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3, ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਅਪਰਾਧ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 5/2002 ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

15. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਭਿੰਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, 2004 ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਮ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 1732 ਅਤੇ 2007 ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਮ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 2641।

16. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਮ.ਸੀ. 2004 ਦੇ ਨੰਬਰ 1732 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 2002 ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 2682 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਰਟ II, ਏਰਨਾਕੁਲਮ (ਅਪਰਾਧ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 5 ਆਫ 2002) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

17. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2007 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਮ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 2641 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ JMFC-II, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ/ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ (2002 ਦੇ ਸੀ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 2682) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

18. ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਮ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 1732/2004 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, "ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ"।

19. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਮ.ਸੀ. ਨੰ. 2641/2007 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸੇ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਉਕਤ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਮ.ਸੀ. ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

20. ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਮ.ਸੀ. ਨੰ. 1732/2004) ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ - ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ) ਨੰ.6319/2014 ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ.3 ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ/ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 2007 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਮ.ਸੀ. ਅਰਜ਼ੀ 2641 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

21. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, 06.03.2018 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਨੰ.6319/2014 ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

22. ਇਹਨਾਂ ਪਿਛੋਕੜ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ) ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਐਮ.ਸੀ. ਨੰ. 2641/2007 ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ./ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ 2002 ਦੇ ਸੀ.ਸੀ. ਨੰ. 2682 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ./ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਿਣਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਜੇ.ਐਮ.ਐਫ.ਸੀ.-II, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸੀ.ਸੀ. ਨੰ. 2682 ਵਜੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

23. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜਯੰਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਜ਼ ਮੈਥਿਊ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

24. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਆਈ.ਐਮ.ਸੀ.ਨੰ. ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। 2641 ਆਫ 2007।

25. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

26. ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਜਨਲਾਲ, (1992) ਸਪੁਰਦਗੀ (1) ਐਸਸੀਸੀ 335, ਮਧੂ ਲਿਮਯੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, 1977 (4) ਐਸਸੀਸੀ 551 ਅਤੇ ਆਰ.ਪੀ. ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 866 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ/ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

27. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਗਲੀ ਐਫਆਈਆਰ/ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

28. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁਣ ਅਟੁੱਟ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2004) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 292 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ (ਤਿੰਨ-ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

29. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਸਟਿਸ ਐਨ. ਸੰਤੋਸ਼ ਹੇਗੜੇ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ:

"23. ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਟੀ.ਟੀ. ਐਂਟਨੀ ਕੇਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਸਿੱਟਾ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤੇਗਾ। ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਲਪਨਿਕ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵ ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਝੂਠੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕੋਡ ਦਾ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

24. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੀ.ਟੀ. ਐਂਟਨੀ ਕੇਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

25. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 20-5-1995 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਕਰਣ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਜਾਂ 162 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ, ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰ-ਅਧੀਨ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਜਾਂ 162 ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੀ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬੂਤ ਮੁੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ।

30. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ (ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ) ਨੇ ਸੁਰੇਂਦਰ ਕੌਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਅਤੇ ਹੋਰ, (2013) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 148 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:

"24. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਾਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਵਾਬੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ-ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮਨਾਹੀ ਪਹਿਲੀ

ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਕਰਣ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।"

31. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

32. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਦਾਇਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

33. ਇਹ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਵਾਬੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਤੀਜਾ, ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ/ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸੁਰੇਂਦਰ ਕੌਸ਼ਿਕ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

34. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਚਾਰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।

35. ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਹੁਣ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੋਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

36. ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਵਿਅਕਤੀਆਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਵਿਅਕਤੀਆਂ) ਦੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਵਿਅਕਤੀਆਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

37. ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਿਓ।

38. ਇਹਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਮ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 2641/2007 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੇ.ਐਮ.ਐਫ.ਸੀ.-II, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ 2002 ਦੇ ਸੀ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 2682 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ